

Sygn. akt IV Ka 17/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Marta Legeny-Błaszczyk (spr.)

Sędziowie SO Ireneusz Grodek

SO Tomasz Ignaczak

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Janusza Omyły

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2014 roku

sprawy **A. Ł.**

oskarżonego z art.178a§4 kk w zw. z art.64§1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie

z dnia 2 grudnia 2013 roku sygn. akt II K 1141/13

na podstawie art.437§1 kpk, art.438 pkt 1 kpk, art.635 kpk, art.627 kpk

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art.42§2 kk orzeka środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 5 (pięciu) lat;

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zasądza od oskarżonego A. Ł. na rzecz Skarbu Państwa 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 17/14

UZASADNIENIE

A. Ł. został oskarżony o to, że w dniu 15 sierpnia 2013 roku o godz. 17.45 w B.na ul. (...)na wysokości sklepu (...)będąc uprzednio skazany za podobne przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że jechał jako kierujący samochodem osobowym marki (...)o nr rej. (...)będąc w stanie nietrzeźwości 0,92 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, , **tj. o czyn określony w art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.**

Sąd Rejonowy w Bełchatowie wyrokiem z dnia 02 grudnia 2013 roku w sprawie II K 1141/13 uznał oskarżonego A. Ł. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 178a § 4 kk wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności,

zasądził od oskarżonego kwotę 180 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 90 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Wyrok ten zaskarżył prokurator na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Apelacja wywiedziona została z podstawy prawnej art. 438 pkt 1 kpk i zarzuciła obrazę przepisów prawa karnego materialnego – art. 42 § 2 kk – polegającą na braku orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 7 lat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie w zakresie, w jakim podnosi zarzut rażącego naruszenia prawa materialnego.

W świetle okoliczności niniejszej sprawy Sąd Rejonowy wprowadził trafnych ustaleń faktycznych i prawidłowo przypisał oskarżonemu A. Ł. popełnienie przestępstwa z art. 178a § 4 kk w zw z art. 64 § 1 k, jednakże postąpił wbrew wymogowi przewidzianemu w art. 42 § 2 kk.

Stosownie do art. 42 § 2 kk obligatoryjne jest orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów mechanicznych określonego rodzaju jeżeli uczestniczący w ruchu sprawca przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji był w chwili jego popełnienia w stanie nietrzeźwym. W realiach niniejszej sprawy oskarżony dopuszczając się przestępstwa j.w. działał w warunkach o jakich traktuje treść powyższego artykułu. Mimo tego Sąd meriti nie orzekł zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, dopuszczając się tym samym rażącego naruszenia prawa materialnego.

Nie można natomiast podzielić zapatrywania prokuratora, jakoby w niniejszej sprawie wobec oskarżonego A. Ł. należało orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 7 lat. Orzeczone w takim wymiarze środki karny w ocenie Sądu Okręgowego byłby nazbyt wygórowane.

Oskarżony był już karany za prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości - k. 15 , a zatem naruszył porządek prawny w sposób tożsamy jak w przedmiotowej sprawie nie po raz pierwszy. Przestępstwa z art. 178a §4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk dopuścił się znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się w stężeniu 0,92 mg / l alkoholu w wydychanym powietrzu, a zatem w stopniu trzykrotnie przekraczającym dopuszczalne normy, o których mowa w art. 115 § 16 kk. Niemniej jednak oskarżony poruszał się pojazdem w godzinach późnopołudniowych (ok. godz. 17:45), a zatem w czasie nie tak dużego natężenia ruchu co oznacza, że zagrożenie jakie stwarzał było mniejsze. W dodatku zwrócić należy uwagę na znaczny przedział czasowy od uprzedniego skazania oskarżonego A. Ł. za przestępstwo tożsame rodzajowo, tj. ponad siedem lat, w trakcie których wymieniony stosował się do ciężącego na nim jako kierowcy obowiązku bezwzględnej trzeźwości. W tych okolicznościach Sąd Okręgowy uznał, że wymogi określone przepisem art. 53 kk spełni pięcioletni okres wykluczenia oskarżonego jako kierowcy z uczestnictwa w ruchu drogowym. Orzeczone we wskazanym wymiarze zakaz prowadzenia pojazdów stanowić będzie dla oskarżonego wymierną i odczuwalną dolegliwość, uświadomi mu także wagę naruszonego dobra chronionego prawem i naganność jego zachowania, jak również konieczność bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym zasadom ruchu drogowego, tym samym spełni oczekiwane rezultaty wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonego. Ponadto okres na jaki został ten środek orzeczony będzie wystarczający, aby zrealizować cele ogólnoprewencyjne.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia w zakresie kosztów postępowania odwoławczego stanowiły przepisy wskazane w części dyspozytywnej wyroku.